



## אהבה תודעתית

הדבק החדש ביחסים, בצוותים, בארגונים

מראת ידע 6/2015

ד"ר ברכה קליין תאיר

אהבה תודעתית = אהבת אמת = המידה הרוחנית האולטימטיבית שהיא מעבר לצורה, מעבר למחשבה, מעבר להגדרה, מעבר לאנרגיה מקובלת. היא חוק קוסמי #1: כבוד ליצור האנושי! בלעדיה אין בריאה, אין התכללויות, אין אחדות. היא קבלה ללא תנאי, ללא כל סיווג או העדפה, ללא כל הטלה בכוח, ללא כל ביקורתיות (שלושת הקופים). היא האנרגיה/התנועה שמוציאה מהכוח אל הפועל את המהות האוטופואטית של הבריאה, של הארגון, של הקבוצה, שלנו עצמנו הטמונה בגרעין המהות שלנו. והכול:

- **בפחות זמן** – יותר אנרגיה (אמיתות, חכמה וידע גבוהים, שמחה, פלירט עם אי וודאות והומור)
- **בפחות מאמץ** – יותר דינמיות (תודעת מהות – מחשבה – מחולל מוח – מכלול הרצון – אומץ)
- **בפחות חומר** – יותר שדות מגנטיים מאוחדים (התכללות ביחסים כדי ליצור פלטפורמת טיפוס)

אהבה תודעתית היא היום הדבק העוצמתי ביותר שמחבר יחסים באופן נכון (תלות הדדית – אוטונומיה) בזוגיות, במשפחתיות, בצוותים, בארגונים, בחברות. היא אנרגיית הבורא שאנחנו (self-creators - אדוני הקיום). ככול שאנחנו יותר במהות האוטופואטית שלנו, כך אנחנו מפעילים באופן יוצא דופן את אנרגיית הבריאה שהיא אהבה תודעתית שמאפשרת לנו להתחדש, לצמוח, להשתנות בכל רגע מחדש. שעוזרת לנו לברוא את מציאות קיומנו עם המון שמחה ויצירתיות. עוזרת לנו לפלרטט עם אי וודאות ולפתוח שערים לפוטנציאל חדש.



- תילי מילים נשפכו על המושג אהבה... הוא רוקד על לשונותינו בלי הרבה מחשבה... אז בואו נעשה קצת סדר כי הוא חשוב להמשך האבולוציה שלנו. בגדול ישנן 3 סוגי אהבה:
1. אהבה טבעית – ארצית שהיא מותנית בדבר (מחוברת לצורה). אותה כולנו חווים ומכירים ולרוב, היא זו שמביאה לפתחנו דיכדוכים, עימותים, אכזבות, לצד אושר רגעי בלבד.
  2. אהבה אבולוציונית בה עלינו לכבד את הטבע, את החי, את האדם באשר הוא אדם (ואהבת לרעך כמוך), אבל בעיקר לאהוב את ה'אויב': נערי המעלית בחיינו... אלה שדורכים על היבלות שלנו... אלה שמאיימים על הביטחון הקיומי שלנו.
  3. אהבה תודעתית - אנרגיה אלוהית שהיא אהבה קוסמית = **אנרגיית הבריאה**. אנרגיה זו היא אנרגיה מתמירה: את הפוטנציאל לחומר גולמי, את השליליות לחיוביות, את המחשבה למציאות (כך גם אם ממגנטת את ילדה לרחמה). כאשר עינינו לא מצועפות, ליבנו באמון מלא, מהותנו רואה רק אור, רואה רק אדירות, אנחנו בעוצמת ברית המילה (ולא לשון), אז אנחנו לא מפחדים להיות בתנועה אינסופית של בריאה, של יצירה, של התכללות.

### **דבר לא קורה לנו - אנחנו גורמים לדברים לקרות. אנחנו משתנים – המציאות משתנה!**

אהבה תודעתית אינה אישית אלא מהותית. היא לא קצובה אלא שופעת. היא נמצאת בכל "גרעין מהות" של כל נברא, כי היא המקור לבריאתו. היא מאפשרת השגת "מרחב שותפות" ביחסים של הסכמה מעבר לאינטרסים אנוכיים, מעבר לתווית, קטלוג, דת או מוצא. זו שותפות שמבינה שבריאה/יצירה אפשריות רק במתח בין תלות הדדית לאוטונומיה (חופש... ייחודיות). באהבה תודעתית קיים רצון חופשי וממושם להיות בן אדם בין בני אדם; רצון להביא את האלוהות אל תוך מרחב היחסים כדבק שמאחד שונות לכדי שלם; רצון למלא את חסרונות האחר; רצון לחבר את כול השותפים לקואורדינטת תכלית הקיום המהותי שהיא טיפוס לעבר פוטנציאל של מציאות חדשה; רצון להתחבר אמיתית ולהשיג ערבות הדדית שיש בה שוויוניות וחלוקה צודקת של משאבים.

"מרחב שותפות" זה איננו היררכי, אלא מארג של יחסים היוצר רחם מכיל, מזין, מאפשר ומצמיח (טבעת מוביוס). במרחב זה אין מקום למחשבות פרטניות - אינדיבידואליות, לרצון פרטני. כאשר



אלה עולים, עולים צרכים במקום רצונות ונוצר רווח; עולים תכנים מתחככים במקום אוניברסליים; עולה תגובה אוטומטית לגירוי במקום בחירה ממקום של חופש רצון.

"מרחב השותפות" שמונע על ידי אנרגיית האהבה התודעתית הופך למקום מפגש חדש מעבר לאיזה חוט פיזי, מעבר לצורך פנימי או חיצוני, מעבר לעזרה רגשית או כספית, מעבר לתפקיד או מעמד. זהו פשוט מקום של רטט שהוא דבק שחזק יותר מאשר החיבורים המסורתיים ביחסים ובעבודת צוות. ברגע שמבינים כי בני האדם שונים רק בגלל תדר תודעה וחובת משימה, אין עוד הפרדות בין אנשים. במקומן יש כבוד לאוטונומיה של האחר ובו זמנית אהבה לטובת המכלול, לתלות ההדדית.

לאף אחד ביחסים אין בעלות על "מרחב השותפות". האנשים מכוננים את הכלי, מעצבים אותו, רואים בו מטרה עילאית, אבל כול אחד אחראי לנתיבו בלבד, כול אחד הוא פרוסה מהעוגה השלמה. כול אחד מתנהל ממקום של דוגמה אישית. כול אחד הוא המנהיג של קיומו ללא קשר לתפקידו הפונקציונלי. "כול פרח יפרח בחלקתו, בהיותו מודע להזנתו המגיעה מאותה אדמה של פרחים אחרים" ("ספר הידע", 54/529). המשמעות היא שכל אחד מחבר את נתיבו העצמי לציר הוורטקס של מרחב השותפות על מנת להגיע לקודקוד תכלית הקיום – הקומה ה-100. זו התחברות לציר, לנתיב ולא לאדם אחר. אומנם כול אחד אחראי לנתיבו בלבד אבל נמצא בקבלה ללא תנאי את האחר.

כדי להגיע לאהבה אדירה זו עלינו תחילה לחוות אהבה רגשית (מותנית בדבר) – ארצית – טבעית...לאחריה אהבה אבולוציונית, להשיג שליטה על המחשבות, רצונות, התנהגויות שלנו דווקא במדיום של צורה, ורק לאחר שה"כלי" שלנו התמלא בכול אלה, אנחנו מוכנים לטפס אל השלב העילאי של אהבה תודעתית. ככול שהתדר עולה, כך גם העוצמה, כך אנחנו עוברים אל מעבר לצורה, אל מעבר לאנרגיות ואוחזים ממהות באהבה תודעתית שהיא אהבה של בורא.

**לכן, כאשר אנחנו מטילים ספק בנתינתו/אהבתו של אחר, באיזו אהבה אנחנו מטילים ספק? מהו השעור עברינו?**

אם מבינים אנחנו את שלושת סוגי האהבות שמייצגים שלושה שלבי אבולוציה: ארצית – שמיימית – אוניברסלית, אנחנו מתחילים להבין שבהרבה יותר קל לבנות קבוצות עוצמתיות שחותרות לטפס אל עבר ממדי מציאות גבוהים יותר, לבנות צוותים משמעותיים בעלי עוצמת השפעה ומגנוט, לבנות ארגונים (חברות) מוכללים יותר שמאפשרים לעובדים, לספקים, ללקוחות להחזיר



את ההגה לחייהם חזרה לידיהם, להיות אנשים עוצמתיים, חופשיים, בעלי עוצמה של בורא, עם אהבה תודעתית.

כלומר, במקום להשקיע כל כך הרבה משאבים ב**לתקן** בעיות או סימפטומים, בלהמציא דבקים שאינם עמידים לאורך זמן, בלהחליף מרכיבים מקולקלים, ואלה שייכים לתפישה המכאנית של יחסים, קבוצות, ארגונים, חברות, עלינו להשקיע יותר בשורשי הדברים = **בריפוי** התנועה/נשימה/מחשבה אל עבר אהבה תודעתית. אלה משנים ומחברים אחרת בריאה – יצירה – תוצאות.

כאשר אהבה אבולוציונית מתקיימת, קל להשיג את הנקודה שבאמצע המעגל (we) = טובת המכלול שהיא כיום התכלית הקיומית המאוד חשובה לנו. צריכה להיות גם התכלית החינוכית, התכלית העסקית, התכלית הפוליטית – מדינית, הסיבה לחיבורים שאנחנו נמצאים בתוכם (זוגיות, הורות, קבוצת לימוד, צוות, ארגון, מדינה). התכללות בנקודה שבאמצע יוצרת פלטפורמת טיפוס עוצמתית. אבל, כאשר אנחנו חותרים להשיג אהבה תודעתית, אנחנו בעצם פועלים מתוך פראדיגמה חדשה שנקראת You. משמעה, אני לא קיים (ממד אי הקיום), רצונותי לא קיימים, אלא אני נמצא לשירותו של האחר (בדיוק כמו אם לילדה). אני פועל להשיג שדה מאוחד עבור כל התודעות ששותפות ב"מרחב השותפות". זהו אימון אדיר בשביל לפתח תודעת בורא. כי אז אנחנו לא מפחדים להתערבב, אנחנו לא חוששים לאבד את הייחודיות שלנו. אנחנו משיגים שלם = משיגים תפישה עוצמתית כוללת = משיגים הבנה עמוקה. מצליחים לברוא את מה שהיה בלתי אפשרי בעבר, או לראות פוטנציאלים שלא היינו מסוגלים לראות.

אלא, מאחר וכוסות התודעות שלנו עדיין לא התמלאו באהבה ארצית או אבולוציונית, אנחנו נדרשים להשקיע יותר זמן – חומר – מאמץ שבסופו של דבר מבחזבים. כדי לעורר אותנו, קוסמוס עירבב לנו תודעות שונות הנמצאות בפערי הבנה, עוצמה, מודעות, מצפון, היגיון. תפקיד הפערים לשייף את הקליפות המתגלות בתוך יחסים (אבולוציה של יצור אנוש עם יצור אנוש מבעד למנגנון ההשפעות), לטהר תכנים, להעמיק במשמעויות, לשבור שרשראות של צורה/תוכן/אישיות, ללמד אותנו לקבל ללא תנאי - להתכלל ואז לטפס ולהשיג אהבה תודעתית, זרימה, חדות, יופי ועוצמה.

[רשמו לפניכם ותגיעו:](#)



קפה ידע בנושא: "ילדים גלקטיים והורות חדשה", 29/6 בין השעות 19:00 – 21:00, חדרה, משמר הגבול 14 דירה 21. 50 ש. כנסו לקישור וקראו את הראיון בנושא זה ב"חיים אחרים". שיחה מאתגרת ומעוררת להשתנות.

אנחנו ממשיכים בעבודה הארגונית המאוד ייחודית שלנו – פיתוח ארגוני המחר – ארגוני הקומה ה-100...מנהיגות בשלוש...מרחבי שותפות בין עובדים בעלי צווארון זהב...להזמנה.